

afholde Omkostningerne til disse Foranstaltninger ved Hjælp af Brændevinsstatten, tror jeg, det vilde være en saa overordentlig stor Fordel, man derved vilde byde Befolkningen, at den vilde være i Stand til at faa alle Betenteligheder ved at paalægge en saadan Skat til at vige. Jeg kan føje til, at det har glædet mig at se denne Tanke fremsat i en lidt anden, men dog nær beslægtet Form, for nylig i det Medlemsblad, som de kjøbenhavnske Højreforeninger dele omkring. Jeg ved, at den samme Tanke næres i andre Partier, af Mænd, spredte rundt omkring i Salen. Maaſte der en Gang kan samles et Flertal om det. Men det foreligger jo ikke nu. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgtreds (Fogtmann) fremkom jo med nogle Antydninger, hvor spinkle de end vare, af, at det ikke var heit umuligt, at man kunde enes om en Brændevinsſkat, naar man kunde finde noget godt at bruge den til. Naar jeg ikke finder, at Brændevinsſtatten er et heldigt Kompensationsobjekt, ville d'ſrr. forſtaa det, efter hvad jeg har oplyst. Naar man paa Finanzstoldſatſerne enten forhøjer eller ikke ſaa forførdelig meget ſøleligt for den enkelte nedſætter Skatten, vil Brændevinsſtatten paa den ene Side gøre Forhøjelsen betydelig meget større, og paa den anden Side reducere Nedgangen til omtrent Hal, ſaa at det Forhold, der ertilbage, er uforandret, at den arbejdende Befolkning fremdeles efter denne Stats Indførelse vil blive belastet med en større Procent af sine Indtægter i Finanzstoldſkat, end de bedre ſtillede Klaffer i Samfundet ere. Saa vidt jeg kan ſe, er det ſaaledes for Njeblikket, at en Arbejder betaler omtrent 3½ pCt. af ſin Indtægt i Finanzstoldſkat, men vi have, ſom jeg før ſagde, ingen Underſøgelse for andre Erhverv. For Landbrugets Bedkommende er der dog de Tabeller, ſom ſtaa i Landhuſholdningsſelſkabets Toldbetænkning, udarbejdet af Univerſitetet, og det viſer ſig der, at den bedre ſtillede Klasse paa Landet, Gaardmænd, Proprietærer og Herremænd, betale kun fra 2 pCt. ned til 1 pCt. og maaſte under 1 pCt., mens Landarbejderen betaler 3½ pCt. Der er alſaa en Ulighed der, ſom det er berettiget at fordrer rettet, og dertil vil jeg finde en Formue- og Indtægtsſkat langt heldigere end en Brændevinsſkat. Naar man i det hele taget ved, hvor forhadet Tanken om en Brændevinsſkat er bleven — den er bleven det gennem Agitation, ſom jeg i det ſtore og hele ikke billiger, men Reſultatet er, at der er en ſtærk Stemning mod denne Skat — er det klart, at ſkal Befolkningen ind paa den, maa der bydes den noget. Prøv

at komme til en kjøbenhavns Arbejder — han er hverken værre eller bedre end andre Menneſker — og ſig til ham: Vi vilde gerne have, at du ſkal betale en højere Brændevinsſkat, men ſaa ſkal du ſaa en ſtor Fordel til Gengæld. Hvori beſtaar da den Fordel? Ja, den Fordel beſtaar i, at du ſlipper med at betale 20 Ore mindre om Ugen i Skat af Kolonialvarer. Der kan ikke være Tvivl om Svaret. Denne Arbejder er nemlig ikke bedre end andre Menneſker, og han agter ikke de 20 Ore ſaa meget, at han vil købe Brændevinsſtatten for den Pris. Derſom han endda kommer ſaa vidt, at han inkaſterer de 20 Ore — hvad der er tvivlſomt, fordi han ikke ſaar dem paa en Gang men i Brøddele — og om Lørdagen kan ſidde og blanke diſſe to Tiøreflytter, tror jeg, han vil finde, det er en behagelig Indtægt, ſom han vil anvende paa en eller anden behagelig Maaſte. Men jeg tror ikke, der bliver Tale om, at man ved at ſtille ham diſſe to Tiører i Udſigt, vil lokke ham med paa en Brændevinsſkat. Naturligviſ vil man hos en Arbejder paa Heden finde en større Paaholdenhed over for rede Penge, men der er det jo ſaa kun een Tiøre, og jeg tror heller ikke, den bringer ham ſaa vidt, og til ſyvende og ſidſt var det Eliten af Arbejderne, der var Tale om, og ikke de daarligt ſtillede. For deres Bedkommende bliver der hverken Tale om 2 eller 1 Tiøre. Jeg vil nævne endnu en Ting, medens vi tale om den Værdi, denne Tiøre har eller ikke har, og det er noget, vi kende overmaade godt, og ſom vi have ſet i de ſidſte Dage i Arbejdernes Organ, nemlig at de opfordres til at tegne ſig for en Statteindtægt af 1,000 Kr. om Aaret for at opnaa Valgret. Det ſiges, at det koſter kun 3 Kr. Kvartalet, og den Udgiſt kunne de ſagtens aſſe, og dette er dog 23 Ore om Ugen. Her have vi en Antydning af, at den Udgiſt ikke regnes ſaa højt, at vi paa den Maaſte kunne vente at ſaa Brændevinsſtatten indført. Det er ogſaa en temmelig betydelig Byrde, den vil paalægge. Efter den ſamme Statiſtik er det vel ikke noget kolofalt Forbrug af Brændevin, der findes hos Arbejderne her i Landet, men dog et ret betydeligt. Jeg ved ikke, hvor paalidelig denne Statiſtik er, den eneſte, vi have, er Univerſitetets, og vi maa tage den, ſom den er. Det Tal, man der gaar ud fra, er mellem ¼ og ⅓ Pægl om Dagen, alſaa, ſaa vidt jeg ved, mellem 2 og 3 Snapſe om Dagen. Det kan man ikke kalde et kolofalt Forbrug. Ved dette Forbrug vil Brændevinsſtatten falde paa en Arbejderfamilie i Kjøbenhavn med 11 Kr. 44 Ore, paa en Købſtadsfamilie med